

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – O agendă europeană privind migrația
COM (2015) 240**

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre:

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4c-19/412/23.06.2015 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 23 iunie 2015, Camera Deputaților:

1. Ia act cu îngrijorare de presiunea exercitată de evenimentele tragice ce se perpetuează în Marea Mediterană și salută răspunsul Uniunii.
2. Ia act de constatarea Comisiei Europene că politica Uniunii în domeniul migrației este deficitară și salută măsurile prevăzute, în special cele pe termen mediu, ce se înscriu într-o abordare coerentă și cuprinzătoare, axată pe cauzele fundamentale.
3. Salută reafirmarea principiilor solidarității și distribuirii echitabile a răspunderii între statele membre în ce privește gestionarea acestui fenomen social global, dar subliniază că manifestarea solidarității între statele membre nu schimbă caracterul temporar al măsurilor; în același timp este necesar să se păstreze un raport corect între solidaritate și responsabilitate, o manifestare concretă a responsabilității fiind, de exemplu, securizarea frontierelor externe ale Uniunii Europene.
4. Consideră că respectarea principiului solidarității trebuie asociată și susținută de principiul voluntariatului.

5. În act de progres realizat conform planificării prevăzute în comunicare, anume:
- a) stabilirea unui sistem de urgență privind relocarea în interiorul UE a persoanelor care au nevoie de protecție internațională, inclusiv un sistem de distribuție temporară pentru a asigura o participare echitabilă și echilibrată a tuturor statelor membre la acest efort comun, pe baza criteriilor: produs intern brut, populație, rata șomajului, număr de solicitanți de azil și al refugiaților relocați anterior pe teritoriul statului.
  - b) adoptarea de către Comisia Europeană a Recomandării privind o schemă de relocare aplicabilă tuturor statelor membre, pentru a atinge ținta stabilită de Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) pentru Uniunea Europeană până în anul 2020, de a prelua un număr de 20.000 de persoane/an. Criteriile avute în vedere sunt aceleași ca în cazul relocării de urgență în interiorul UE.
  - c) elaborarea unui plan de acțiune care abordează cauzele care duc la deplasări ilegale și forțate în statele terțe, ce cuprinde inițiative dedicate distrugerii rețelelor de trafic cu migranți, aducerea vinovaților în fața justiției și aplicarea sechestrului pe activele acestora, prin intermediul unor acțiuni rapide ale autorităților statelor membre, în cooperare cu agențiile europene.
6. Recomandă Comisiei Europene să întărească dimensiunea controlului democratic asupra măsurilor prevăzute pentru îmbunătățirea politicii de migrație și de azil, inclusiv asupra măsurilor de urgență prevăzute. Reamintește că rezolvarea cât mai extinsă a problemei legitimității și controlului democratic în acest domeniu reprezintă și o garanție a relocării eficiente și lipsite de tensiuni sociale și economice.
7. Subliniază că politica și măsurile prevăzute trebuie să distingă între fluxul de migrație generat de cauze obiective cum ar fi sărăcia sau conflictele – pe de o parte – și traficul de ființe umane pe de altă parte. O asemenea abordare diferențiată ar trebui să evite excesele împotriva imigranților, în aplicarea măsurilor de implementare a politicii de azil și migrație, dar să permită și tratarea fermă a cazurilor de încălcare a legii. Politica de migrație și azil nu ar trebui percepută ca o colecție de măsuri limitative și represive, ci ca o oportunitate de manifestare a solidarității umane și de utilizare a resurselor de capital uman, indiferent de originea acestuia.
8. Recunoaște necesitatea ca imigrația legală să beneficieze și în continuare de programe de inserție bine structurate, pentru a completa necesarul de forță de muncă din Uniune, contribuind astfel la prosperitatea Uniunii Europene.
9. Salută corespondența în linii generale, a pozițiilor Parlamentului European cu pozițiile Comisiei Europene și apreciază că acest exemplu de unitate și solidaritate ar trebui urmat de statele membre, ca o recunoaștere a gravității și urgenței situației.
10. Subliniază că, având în vedere amploarea fenomenului migrator, răspunsul Uniunii ar trebui să treacă dincolo de reforma politicii de azil și de migrație și să includă formularea unei politici specifice, distincte, care să prevadă și un set clar de acțiuni menite să asigure securitatea socială și economică a statelor membre, similar mecanismelor prin care se asigură securitatea Uniunii în alte domenii cum ar fi energia.

11. Subliniază faptul că fluxul migrator crește accelerat, ceea ce face extrem de dificilă gestionarea sa doar prin control la origine și distribuire în state de relocare. Un număr de persoane cu un fundal educațional și social divers poate crea o presiune socio-culturală pe termen lung. În consecință, măsurile de integrare socială ar trebui să fie orientate și pe acest orizont de timp și să adreseze nu doar imigranții, ci și comunitățile unde aceștia se vor stabili.
12. Recomandă realizarea unei analize a impactului fluxului migrator asupra pieței muncii și a sistemelor de educație din punct de vedere al necesarului de resurse umane pentru gestionarea fluxului migrator și prefigurarea unor măsuri de răspuns. Un număr mare de imigranți necesită un personal bine pregătit și disponibil pentru gestionarea lor, din faza de selecție până în faza de relocare și integrare socială. Nevoia bruscă de un număr ridicat de specialiști în asistență socială, în învățământ și în asistență medicală se constituie într-un serios factor perturbator pentru piața muncii, pentru sistemele de pregătire profesională și de asistență medicală.
13. Semnalează gravitatea evoluțiilor de la Estul frontierei externe a Uniunii, existența deja a unui număr important de persoane dislocate intern în Ucraina și riscul unui flux masiv de refugiați, dacă ostilitățile armate se vor agrava; România s-ar afla în prima linie; în acest context propune ca programele prospective ale Uniunii să includă și acest aspect și invită autoritățile naționale relevante să folosească la maximum propunerile avansate de către Uniune, pentru a se pregăti cel puțin la nivel legislativ, instituțional și organizatoric.
14. Consideră că acțiunile care vizează combaterea cauzelor profunde ale migrației, inclusiv în statele de origine ar trebui să fie prioritare, minuțios planificate și implementate, de vreme ce relocarea nu conduce la rezolvarea de fond a problematicii, ci numai la o rezolvare punctuală, temporară prin scăderea presiunii asupra unor state membre; în același timp observă că distribuția imigranților în toate statele membre pe baza unor cote, ar face mult mai dificilă reîntoarcerea lor în țările de origine, la data dispariției motivelor pentru care au părăsit țara.
15. Semnalează totuși, că dezideratul maximizării efectelor benefice pentru dezvoltarea statelor de origine, necesită resurse atât de mari, încât alocarea lor ar submina echilibrul economic, politic și social al statelor donatoare, în contextul ascensiunii deja îngrijorătoare a formațiunilor politice anti-imigrație; un rezultat neconvingător în termen de cost-beneficii ar adânci criza politică internă și ar deteriora imaginea de actor global a Uniunii.
16. Salută plasarea urmăririi și distrugerii rețelelor de contrabandă cu migranți, în categoria „acțiune imediată”, precum și decizia Consiliului Afaceri Externe din 18 mai a.c., privind instituirea misiunii EUNAVFOR pentru detectarea și distrugerea ambarcațiunilor utilizate pentru transportul migranților; apreciază asertivitatea acestei abordări, în contextul agresiunilor armate grave și repetate împotriva agenților Frontex, în cadrul operațiunilor din Marea Mediterană; consideră că distrugerea rețelelor de trafic cu migranți, aducerea vinovaților în fața justiției și aplicarea sechestrului pe activele acestora, prin intermediul unor acțiuni rapide ale autorităților statelor membre, în cooperare cu agențiile europene, așa cum sunt prevăzute în Planul de acțiune al Comisiei Europene, reprezintă acțiuni fără de care nu s-ar putea atinge obiectivul de a prelua controlul asupra fenomenului analizat; salută înființarea unui punct comun de cooperare inter-agenții (Frontex și Europol) privind traficanții.
17. Constată că în cazul procedurii de *resettlement* au apărut deja solicitări de a se analiza posibilitatea ca migrații să fie inițial procesați extra-teritorial, în state din afara Uniunii Europene. Încurajează analizarea unei asemenea soluții pentru a se evita tragedii precum cele din Marea Mediterană, sau alte posibile riscuri, inclusiv de securitate.

18. Admite că finalitatea procesului ar trebui să fie integrarea imigranților în statele de relocare, având în vedere faptul că selecția se derulează în comun și subliniază că, dacă așteptările imigranților nu vor fi atinse în statul de relocare, este probabil să aibă loc mișcări secundare.
19. În ce privește revizuirea Directivei privind cartea albastră, a cărei aplicare este considerată deficitară, semnaleză că gravitatea și urgența migrației ilegale masive poate pune pe plan secund, în termeni de „acțiune imediată”, migrația legală.
20. Reamintește faptul că măsurile de urgență trebuie să își păstreze caracterul temporar, iar durata ar trebui estimată inițial și apoi periodic și nu ar trebui extinsă decât în situații bazate pe criterii certe.
21. Reafirmă necesitatea asumării unui angajament politic în privința relocării imigranților în interiorul Uniunii, formulat însă în urma clarificării aspectelor practice cum ar fi: implicațiile financiare, riscul de mișcări secundare, situația capacităților naționale de recepție, integrarea persoanelor relocate în țara gazdă, durata de relocare, precum și aspecte privind returnarea.
22. Susține propunerea ca în procesul de relocare să se țină cont de acordul explicit al imigranților, bazat pe o decizie informată și liber exprimată de a fi transferați în alt stat membru, cu condiția ca procedura menționată să nu afecteze procesul de relocare în ansamblu.
23. Subliniază că pentru redistribuire sunt necesari și alți indicatori care să reflecte eforturile depuse anterior de statele membre prin care a fost demonstrată solidaritatea cum ar fi: participarea la acțiunile Frontex și angajamentul anterior în acțiuni de relocare.
24. Susține poziția exprimată de Ministerul Afacerilor Externe prin „Memorandumul privind propunerile de gestionare la nivelul UE a provocărilor determinate de fenomenul migrației – poziția României” și propune completarea cu contribuția de specialitate a Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice, Ministerului Educației și Cercetării Științifice și Ministerului Sănătății, în mod special cu privire la impactul social și financiar al măsurilor propuse de Comisia Europeană.
25. Reamintește că România este unul din cei mai importanți contribuitori la activitatea agențiilor europene în materie de azil și migrație (Frontex, Europol și BESA), dintr-o triplă perspectivă – furnizor de expertiză, resurse umane calificate și echipamente tehnologice de vârf; România participă din anul 2008 la schema de relocare a Uniunii Europene, iar începând cu anul 2010 și-a asumat statutul de țară de relocare și a efectuat astfel de operațiuni, implicându-se activ în programele internaționale de relocare și contribuind la împărțirea responsabilităților între statele lumii.

Reamintește că România a andosat, alături de celelalte state membre, la reuniunea extraordinară a Consiliului European din 23 aprilie a.c., liniile politice cuprinse în textul declarației și va continua să pledeze pentru un răspuns coordonat și cuprinzător la nivelul UE cu privire la provocările determinate de migrație, în baza principiului solidarității și responsabilității partajate.

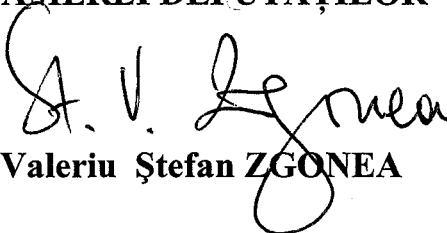
26. Susține orientarea delegației României în Consiliu, care a pledat pentru o abordare echilibrată în stabilirea nivelului de angajament pentru statele membre în acest proces, cu luarea în considerare a contribuției semnificative pe care unele state membre o au la acțiunile derulate de agențiile europene în materie de azil și migrație, precum și a altor elemente de interes în proces: capacitatea actuală de primire și implicațiile de natură logistică și financiară pe care le determină consolidarea în perspectivă a acestor capacități, aspecte de natură economică și socială care să reflecte, de o manieră cât mai obiectivă, posibilitatea statelor membre de a se angaja într-un efort sporit.

27. Consideră că sunt necesare clarificări asupra definițiilor termenilor de referință *relocation* și *resettlement* pentru evitarea confuziilor și stabilirea clară a categoriilor beneficiarilor; clarificări ar fi de dorit și în privința implicării statelor membre în procesul de selecție a persoanelor pe care urmează să le preia.
28. Consideră că ar trebui intensificată cooperarea cu ONU din cel puțin două considerente – al sprijinului umanitar pe care îl poate oferi în zonele de conflict și a misiunilor de menținere a păcii pe care le poate lansa sau consolida în zonele de interes pentru Uniunea Europeană.
29. Reamintește că este necesară o coordonare mai solidă și cu statele din Spațiul Economic European și cu Elveția, astfel încât resursele, experiența și oportunitățile să fie cât mai eficient exploatate.
30. Subliniază că o rezolvare rapidă a conflictului din Siria ar conduce și la rezolvarea problemelor umanitare generate de acest conflict, implicit la o reducere puternică a fluxului migrator originar din această țară; recomandă în consecință Comisiei Europene să intensifice eforturile diplomatice ale Uniunii pentru pace în regiune.
31. Recunoaște utilitatea programelor de protecție și dezvoltare regională, destinate statelor din Nordul Africii, Cornul Africii, Orientul Mijlociu, în cadrul cooperării cu statele terțe pentru prevenirea migrației; totuși, față de ideea organizării unor centre de informare a populației din statele de origine, pentru descurajarea asumării riscurilor vitale, arată că este o practică uzuală, cu posibile efecte pozitive, dar nu substanțiale; estimează riscuri de securitate pentru lucrătorii centrelor și dificultăți de cooperare operativă cu autoritățile statelor respective, mai ales dacă organizații ale crimei organizate sunt active în zonă.
32. Subliniază importanța ca programele de integrare a imigranților să fie suficient de bine elaborate pentru a-și atinge obiectivele cât mai rapid, dar crede că ar trebui concepute programe suplimentare, adecvate pentru imigranții care manifestă dificultăți de adaptare; în cazul imigranților care manifestă tendințe antisociale, inclusiv prin radicalizare ar trebui create programe speciale cu implicarea atât a formatorilor din sfera educației, dar și a autorităților de aplicare a legii, a căror monitorizare poate avea efect disuasiv.
33. Apreciază favorabil cerința de consolidare a capacității de detectare a abuzurilor privind solicitările de azil, în măsura în care refugiații cu adevărat îndreptățiți la statul de azilant au trecut prin experiențe dramatice; consideră că dimensiunea morală asociată asistenței persoanelor care au suferit violențe și pierderi irecuperabile poate îndreptăți stabilirea de sancțiuni disuasive pentru cei care abuzează și expulzarea în procedură accelerată spre țara de origine, tocmai pentru a asigura resursele necesare acordării unei asistențe de calitate, celor care au într-adevăr nevoie de ea.
34. Apreciază că implicarea sporită a delegațiilor Uniunii Europene în țările cheie pentru coordonarea și susținerea eforturilor Uniunii și a statelor membre, inclusiv prin detașarea ofițerilor europeni de legătură în materie de migrație, care să colecteze informații referitoare la fluxurile migratorii, să se coordoneze cu ofițerii de legătură naționali și să coopereze cu autoritățile locale poate aduce rezultate, dar cu riscuri de securitate importante și cu posibilități limitate de acțiune.
35. Ia act de riscul infiltrării printre imigranți a unor agenți ai organizațiilor teroriste; consideră că pentru prevenirea unor riscuri de acest tip este oportună întărirea cooperării între instituții cu atribuții specifice de prevenire și combatere a criminalității organizate și terorismului, din statele membre.

36. Apreciază măsura de întărire a frontierelor în cadrul misiunilor politicii de securitate și apărare comună existente în Sahel, dar atenționează că nu doar dimensiunea teritoriului și tradițiile deplasării populației vor spori dificultatea gestiunii frontierelor, ci și acțiunile unor grupuri, determinate în parte de tradiții de organizare și practică socială specifice zonei.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 30 iunie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Valeriu Ștefan ZGONEA

București, 30 iunie 2015

Nr. 59.